

Het Chinese schrift

Een echte kunstvorm

De Chinese taal bestaat uit karakters. Het zijn eigenlijk tekens die de werkelijkheid weerspiegelen. In China is het een echte kunstvorm.

"Hé, dat is Chinees!" Ja inderdaad - dat is nou echt Chinees - onbegrijpelijk. Maar Chinees is wel de taal die 20% van de wereldbevolking spreekt. Maf hè? Alhoewel.... Chinees is eigenlijk helemaal niet zo'n moeilijke taal. Er zijn bijvoorbeeld geen werkwoordvervoegingen en er is geen enkelvoud/meervoud. En wie heeft er in het Chinees ooit van 'de', 'het' of 'een' gehoord? Maar dat Chinese schrift, hoe komen ze dáár nou bij? Zulke moeilijke tekens voor zo'n makkelijke taal? Om iets van het Chinese schrift te begrijpen, moet je - net als zoals met veel dingen - naar de oorsprong kijken.

De oorsprong van het Chinese schrift ligt bij de eerste keizers van het Chinese rijk. Het Chinese schrift is ontstaan uit de tekens van waarzeggers. Het zit zo; de Chinese keizers gingen te rade bij de Hemel - of beter gezegd: ze gingen naar de waarzeggers die de hemel konden interpreteren. Als de keizer met een vraag zat - "moet ik aanvallen of terugtrekken?" of "Zal ik mijn dochter laten trouwen met Ching of met Chang?" - dan ging de keizer naar de waarzegger.

Die verhitte dan de punt van zijn pen en drukte die op een bot van een os of een schild van een schildpad. En in de barsten die daarbij ontstonden, zag de waarzegger een boodschap van de hemel. Beetje bij beetje begonnen die waarzeggers wat ze vertelden zelf in kleine figuurtjes op de botten te krassen. De hemel zegt: "verdubbel je troepen." Of "als je kunt kiezen doe dan toch maar Ching, want die Chang is niet te vertrouwen." En van het één kwam het ander - en zo is het Chinese schrift ontstaan.

Vijfduizend jaar geleden uit het gekras van waarzeggers. En die waarzeggers die krasten natuurlijk niet zomaar. De tekens die ze schreven weerspiegelden de ware werkelijkheid. Kijk maar. -berg- regen- mens- boom- rústen bij boom. Natuurlijk zijn al die tekens behoorlijk veranderd. Maar een teken blijft altijd ergens voor staan. Ze noemen dat een pictografische taal. Het schrijven in beelden maakt dat je je eigen gevoel in het schrift kunt stoppen, dat je de eigenschappen van waar het woord voor staat, kunt verbeelden. Zoals hier - de draak.

Schrijven in China is een echte kunstvorm. En niet zomaar één hè. Nee, kalligrafie of schoonschrijven is één van de hoogste kunsten van China. Ja, voor een mooi geschreven karakter wordt heel veel geld betaald. En dan vraag je je toch af - Chinezen zijn toch mensen met laptops en mobieltjes? Ja, dat is waar. Toch hoort in grote delen van China het schrijven met penseel nog altijd tot de standaardopvoeding. Nou moet ik wel toegeven dat Mao ook hier anders over dacht. Toen hij in 1949 aan de macht kwam, was hij van plan om het schrift te 'vervolksen'. Ja, iedereen moest kunnen leren lezen en schrijven. Hij vereenvoudigde het Chinese schrift. Maar ondanks die pinyin van Mao blijft het schrift in China iets magisch.

Hier vertegenwoordigt een karakter onze wereld. Door er een rode cirkel omheen te trekken, houdt deze monnik alle duivels en kwelgeesten buiten vóórdat de ceremonie begint. Bij deze Taoïstische priester kun je terecht wanneer je in je dromen door boze geesten wordt bezocht. Hij schrijft krachtige mystieke spreuken op een papier die de kwelgeesten moeten afschrikken en wegjagen. Vouw ze tot een popje en draag ze altijd in je zak!